

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio V. Arianensis Beneficij, 10. Martij 1651. Qui destitutus est qualitate familiæ, non est instituendus in iurepatronatus gentilitio, quamuis pro se maiorem vocum partem habeat. Qualitas ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

tamen, &c. † Ita ut iura quæcunque ipsi Cathedralitatis Dignitati annexa, & ex illa Capitulo provenientes, & competentia (qualia sunt ea, quæ in præsentia controuertuntur) vtriusque Ecclesiæ Canonicis tanquam vnicum Cathedrale Capitulum constituentibus, pariformiter sint communia, & æqualiter competant, iuxta gloss. in cap. & temporis in verb. vnire, &c. vers. vel hoc modo possunt vniri, &c. 16. quæst. 1. & in cap. 1. in verb. vniedo, vers. vel si possunt vniri, &c. Ne Sede vacante, & conferunt tradita per Abb. in c. Pastoralis, sub num. 7. vers. pone exemplum, &c. de refer. & Rot. penes Casar. de Gualf. decis. 1. num. 3. vers. cum enim per unionem, &c. & seq. de his quæ fiunt à maior. part. Capitul. Illa verò quæ ad vnumquodque corpus, atque Collegium à dignitate Cathedralitatis abstractum spectant, peculiariter remaneant cum cæteris in dicta sententia specialiter exceptis; † Id enim non censetur absurdum in hac materia, in qua maximè attendi debet tenor Unionis, ac sententiæ, & voluntas Summorum Pontificum illas approbantium, & confirmantium. Bald. conf. 354. Dominus Papa sub num. 1. vers. signa verò disunctiua, &c. vsque in fin. lib. 4. & bene concludit post Paul. de Eleazar. & Imol. Ioan. Bapt. Caccialup. in eius tract. de union. art. 4. sub n. 4. vers. subdit tamen Paulus, &c. Siquidem absurdus, ac inuersionis omnino videtur intellectus, quo ius Ecclesiæ S. Mariæ, ac eius Capitulo, & Canonicis iam diu realiter, & cum effectu acquisitum eodem verborum contextu innovatur, ac restituitur, simulque substantiali essentia exinanitur, & ad verbalem apparentiam redigitur contra omnes iuris regulas, & propriam verborum significationem, Alba conf. 8. num. 23. vers. & facienda est semper interpretatio, &c. Crauer. conf. 70. sub num. 5. vers. & cum isto modo, &c. Rot. decis. 136. sub num. 10. vers. obseruantia namque interpretatiua, &c. part. 1. & decis. 254. sub num. 4. vers. quare cum ista assertio, &c. cum seqq. part. 4. tom. 2. ac decis. 319. sub num. 4. vers. quapropter, &c. cum seqq. part. 6. recent. ac sæpe in aliis.

Quare cum ex præmissis, aliisque rationibus obiecta huiusmodi interpretatio iam fuerit per Rotam reprobata in duabus decisionibus coram Reuerendiss. D. meo Terracin. sub die 2. Iunii 1645. & sub die 1. Aprilis 1647. quæ in hac contingenti disputatione iuxta stylum reuocari non debent, † Non est utique in præsentia admittenda, sed in discussione negotij principalis plenius (si opus erit) examinabitur, Rot. penes fan. mem. Greg. decis. 211. num. 6. vers. & eo magis, &c. Duran. decis. 214. num. 8. vers. vnde cum d. articulus, &c. cum seqq. & in recent. decis. 212. sub num. 1. par. 1. & d. dec. 302. sub num. 11. vers. tum quia tendunt ad probandum, &c. & seqq. part. 5. & decis. 31. num. 4. vers. cum igitur, &c. cum seqq. ac dec. 217. n. 6. vers. in qua fuit dictum, &c. & seqq. part. 7. & alibi.

Hincque visa etiam est specialis hæc Compulsoria petitio post indictam negotij principalis disputationem ad diutius eam differendam proposita, cum de anno 1643. & 1644. vigore generalis tunc obtentæ constructus fuerit pro parte doctorum Canonicorum Cathedralis processus, & alia instrumenta in partibus compulsata, ut ex eo constat in actis reproducto, quo tempore hæc quoque penes eos, ac in eorum Archiuo existentia congruentius poterant compulsari, quam vsque modò huiusmodi instantiam differre, † quando difficilius concedi solet vigente suspitione calumniæ, Rot. penes Veral. dec. 169. part. 1. ut in his terminis respondit

Rot. in Anconitana Censu 11. Martij 1633. coram Duran. d. dec. 376. num. 7. ver. cum, &c. & Pen. d. decis. 597. n. 2. vers. addebant denique.
Et ita fuit conclusum vtrique parte informante, &c.

R. P. D. VEROSPIO
ARIANEN. BENEFICII,
Veneris 10. Martij 1651.

Ad cap. 32. & 157.

ARGVMENTVM.

Qui destitutus est qualitate familiæ, in iurepatronatus requisita, non est instituendus licet maiorem numerum patronorum pro se habeat. Qualitas iurispatronatus familiaris ex postfacto & ex intervallo adici potest ut iurispatronatus convertatur in gentilitium, secus si ex gentilitio fiat hæreditarium: & prælatio consanguineorum non repugnat dispositioni iuris si ad habiles restringatur nec extraneos absolute excludat.

S V M M A R I V M.

- 1 In iurepatronatus familiari præferendus est qui est de familia, etiam si pauciores pro se præsentantium voces habeat.
- 2 Qui non est de familia nec præsentari nec institui potest in patronatu gentilitio.
- 3 Qualitas quod præsentandus sit de familia, debet apponi in limine foundationis, nec sufficit quod apponatur ex intervallo.
- 4 In patronatu gentilitio adiectio qualitatis hereditaria ex intervallo reprobat, secus si hereditarium cum consensu Episcopi convertatur in gentilitium.
- 5 Consensus Ordinarij in iurepatronatus præsumitur ex longo temporis cursu & diuturna obseruantia.
- 6 Prælatio consanguineorum habilitum non est contraria, dummodo alij extranei absolute non excludantur.
- 7 Præiudicium Episcopi accidentaliter contingens in iurepatronatus non est considerabile.
- 8 Permutatio facta cum eo qui non erat de familia non infringit qualitatem iurispatronatus gentilitij.

DECISIO V.

Beneficium de quo agitur ex Patronatu olim familiæ Pellicanæ fuerat vsque ab anno 1573. titulo donationis delatum Gabrieli Cacabo, qui filiis hæredibus institutus, in testamento præcepit, ut ad illud in posterum de sua familia primogenitum assumerent præsentandum, quoties ibidem idoneus existeret; ad cuius præcepti normam Patroni in successibus postea vacationibus ex familia Testatoris descendentes præsentarunt, donec per obitum Nicolai subsecutum de anno 1648. maior pars Patronorum Franciscum Casaltam ex aliena familia

familia progenitum Ordinario proposuit instituen-
dum, minor vero Felicem Antonium de eadem
Testatoris familia descendentem, inter quos proin-
de lite suborta dubitauit, cui decerni debeat Be-
neficium, & Felici Antonio hodie DD. ad iudi-
carunt. † Quia familiae qualitatem obtinet à Te-
statore requiritam, cuius virtute debet in Bene-
ficii affectuone præferri, siue minores præsentan-
tium voces ipsæ connumeret, vt notat Garz. de
Benef. p. 7. c. 15. n. 2. cum seqq. Roch. de iur. patron. in
verbo Beneficium, quæst. 16. num. 43. Lambert. eod.
tratt. lib. 2. p. 3. q. 4. art. 5. num. 1. & 2. Rot. coram Bu-
rat. dec. 680. num. 1. siue nullas etiam obtineret, vt
respondit Rot. coram eod. Burat. dec. 55. n. 3. &
559. num. 1. & dec. 97. num. 3. rec. & in Tarraconen.
beneficij 10. Ian. 1639. coram Reuerendiss. Salaman-
tino in 1. §. & in Barchinonen. beneficij 15. Ian. 1644.
coram R. P. D. meo Cerro. † Franciscus vero Ad-
uocatus, licet pluribus Patronorum vocibus præ-
cellat, est tamen destitutus qualitate familiae per
Testatorem præscripta, adeoque præsentari non
poterat, nec successiue institui, iuxta theoricam
Abb. in cap. cum in cunctis. §. inferiora n. 10. cum seqq.
de elect. Bell. iun. conf. 56. n. 4. Garz. de benef. p. 7. c. 15.
num. 6. Rot. coram Seraph. dec. 1270. num. 1. & co-
ram Reuerendiss. Vergell. dec. 8. num. 3. & dec. 25.
pariter num. 3. & aliis relatis auctoritatibus in Fe-
sulana beneficij 14. Martij 1650. in §. si quidem con-
stat, coram R. P. D. meo Corrado.

3 Hinc obesse non poterit, quod prædicta condi-
tio, vt præsentandus in posterum ex certa familia
debuisset assumi, adiecta non fuerit in limine fun-
dationis, nec ideo apponi poterit ex intervallo,
præsertim à Gabriele, qui nec Patronatum insti-
tuerat, iuxta textum in cap. nos quidem de testamentis,
& in Clem. quia contingit de Relig. domibus, & per
gloss. in cap. cum dilectus, in verbo constitutio ad finem
de consuetudine, ibique DD. Roch. de iur. patron.
in verbo pro §. n. 29. Garz. de benef. p. 11. cap. 5. cum
aliis adductis per Monet. de commut. ult. volum. c. 10.
num. 351. Tum quia sapit successionem heredita-
riam, vel ipsius saltem representat imaginem à Sa-
ctis Canonibus reprobata, vt in cap. 1. de preb. &
in cap. ad decorem de Instit. & in cap. extrinsecas de
filiis Preb. cum aliis per Lambert de iur. patron.
libro 1. questione 9. principali. numer. 79. & 80. in 17.
ampliatione.

4 Quoniam hereditariae conditionis adiectio ex
intervallo reprobat quidem in Patronatu genti-
liti, tanquam Ecclesiae præiudicialis, non autem
è conuerso quoties Patronatus hereditarij (provt
regulariter esse præsumitur, Clem. plures de iur. pa-
tron. Lambert. eod. tratt. par. 2. lib. 1. q. 2. n. 15. Couar.
var. lib. 2. cap. 18. n. 6. Rot. dec. 275. num. 4. par. 7. re-
cent.) Gentilitij naturam cum assensu Episcopi de-
buisset assumere, vt notat Molin. de primog. lib. 9. q. 24.
num. 30. Roch. de iur. patron. in verbo ipse vel is n. 72.
Sanch. in conf. moral. lib. 2. cap. 3. debeat. 91. & 92.
n. 1. Couar. var. resolut. lib. 2. cap. 18. num. 9. & 10. &
aliis auctoritatibus respondit Rot. distinguendo
casum utrumque in dec. 267. n. 5. cum seqq. par. 6.
recent. & in Fesulana Oratorij seu Beneficij 5. Decemb.
1646. in §. cum igitur circa finem. coram R. P. D.
meo Bichio confirmata 14. Martij 1650. §. nec ideo
dici potest, coram R. P. D. meo Corrado. Et ratio est
quia nullum hoc posteriori casu potest argui præ-
iudicium Ecclesiae, dum ipsius nihil interest Re-
ctorem ex vna potius, quam ex altera familia obti-
nere, dummodo is habilitate præpollat, vt notat
Archidiacon. in cap. unico, sub num. 2. de iur. patron. lib. 6.

& aliis recensitis auctoritatibus dixit Rot. in add.
Fesulana Oratorij coram R. P. D. Corrado in §. po-
testas. † Et hic sanè consensus Ordinarij in propo-
sito casu non deficit, bene quippe præsumitur ex
temporis cursu longæuo, ac obseruantia subsecuta
anno 1572. vt notat Lambert. de iur. patron. part.
2. lib. 1. quæst. 1. principali, art. 8. Viuiam. de iur. pa-
tron. eod. tratt. lib. 4. num. 5. Rot. coram Mohedano
dec. 22. num. 3. de preb. & 598. n. 4. par. 1. diuers. & in
Mediolanen. iurispatronatus 15. Maij 1615. coram
bon. mem. Pirouano.

Neque prædicta consanguineorum prælatio iu-
ris dispositioni repugnat, si prout in proposito
casu, restringatur ad habiles; nec ceteros extra-
neos absolute excludat, vt declarat idem Lambert.
de iur. patron. lib. 1. par. 1. qu. 9. princ. sub num. 111.
Garz. de benef. ad d. par. 7. cap. 15. Rot. coram Se-
raph. dec. 774. Sed æquitati potius tunc consona re-
putatur, ac iuris dispositioni conformis, iuxta gloss.
in cap. neminem, in verbo siue possessionis, septuagesima
distinct. Roch. de iur. patron. in verbo honorificum,
n. 46. in 18. q. Rot. coram Burat. dec. 316. n. 12. 647.
n. 16. & 679. n. 12.

Non obstat quod immutatio Patronatus heredita-
rij in Gentilitium, liberam Ordinarij, siue alterius
collationem restringat, eisque proinde præiudicialis
existat, tale enim præiudicium tanquam ab extra, &
& accidentaliter contingens, neque ipsum respi-
ciens beneficium nullius ponderis ad hunc effectum
esse censetur, iux. gloss. ult. in cap. quauis de pactis
lib. 6. vbi inter ceteros Gemin. n. 10. Sarnen. supra
regul. de iur. quasit. non tollen. qu. 3. Rot. coram Seraph.
dec. 1411. num. 23. & coram Reuerendiss. Vergell.
dec. 117. num. 13.

Denique Patronatus Gentilitij obseruantiam
non infringit resignatio ex causa permutationis,
subsecuta in fauorem Leandri Grassi, qui ex Te-
statoris familia non descenderat, cum per eam
nec status Beneficij immutatus, nec eiusdem causa
dici possit alterata, vt respondit Rot. dec. 360. n. 15.
part. 2. rec. & in Papien. Archipresbyteratus, 9. Aprilis
1601. coram recol. mem. Card. Pamphilio, & in Lu-
cana iurispatronatus 28. Ian. 1644. in §. non obstat, coram
Reuerendiss. Terracinen. & in Reatina Vicaria 28.
Iunij 1647. in §. collationes vero, coram R. P. D. meo
Cerro.

R. P. D. CELSO

ASTENSIS COADIUTORIÆ,

Veneris 21. Iunij 1652.

Ad cap. 157. num. 51. & de Pensionib. ad cap. 52.
num. 26. & cap. 80. n. 5.

ARGUMENTUM.

Quomodo probentur qualitates re-
quisitæ & expressæ in impetratione
coadiutoriae, tam quoad valorem beneficij
& illius exemptionem à residentia, quam
quoad ætatem & similia. Et quando quis
dicatur habere parem titulum ad impe-
diendam viam executivam; & quis sit effe-
ctus gratiæ ante illius registrationem.

S V M M A